Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії Пилип КАПУСТІН, 1998 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2020 році Харківську державну академію дизайну і мистецтв за спеціальністю «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація», працює художником-ілюстратором у компанії «Sangrit Systems GmbH» (Відень, Австрія), виконав акредитовану освітньо-наукову програму 023 «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація».

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Харківської державної академії дизайну і мистецтв Міністерства культури України, м. Харків, від 25 серпня 2026 року № 115-ОП, у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради - Тетяни ПАВЛОВОЇ, доктора мистецтвознавства, професора, професорки кафедри фотомистецтва та візуальних практик ХДАДМ;

Рецензентів - Марії КОВАЛЬОВОЇ, кандидата мистецтвознавства, професора, завідувачки кафедри живопису ХДАДМ;
Марини ТОКАР, кандидата мистецтвознавства, професора, першого проректора з науково-педагогічної роботи ХДАДМ;

Опонентів - Наталії КОЛЕСНИК, кандидата педагогічних наук, доцента, доцента кафедри образотворчого мистецтва та дизайну Житомирського державного університету ім. І. Франка;
Івана НЕБЕСНИКА, кандидата мистецтвознавства, доцента кафедри дизайну Закарпатської академії мистецтв,

на засіданні 29 вересня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 02 «Культура і мистецтво»

Пилипу КАПУСТІНУ

на підставі публічного захисту дисертації «Комп'ютерні технології як спосіб синергування образотворчого мистецтва у цифровий простір» за спеціальністю 023 «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація».

Дисертацію виконано у Харківській державній академії дизайну і мистецтв Міністерства культури України, м. Харків.

Науковий керівник: Костянтин ЧЕРНЯВСЬКИЙ, кандидат мистецтвознавства, доцент, доцент кафедри живопису ХДАДМ.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Основні результати дослідження, ступінь їх наукової новизни та значущості полягають у комплексному осмисленні синергії традиційних і цифрових художніх практик в образотворчому мистецтві України кінця XX – початку XXI століття, визначенні основних етапів становлення й розвитку українського

цифрового мистецтва, розробленні типології форм синергії традиційних і цифрових художніх практик – пластичної, концептуальної та середовищної, а також виявленні її національної специфіки, зумовленої чотирма чинниками: інституційною моделлю становлення цифрового мистецтва, соціально-політичним контекстом, структурною спорідненістю українського народного мистецтва з цифровим кодом та індивідуальними авторськими стратегіями синергії.

Основні положення, що визначають наукову новизну та актуальність дисертаційної роботи, полягають у наступному:

- здійснено комплексне дослідження синергії традиційних та цифрових художніх практик в образотворчому мистецтві України кінця XX – початку XXI століття;
- розроблено авторське визначення поняття «синергія традиційних та цифрових художніх практик»;
- запропоновано типологію форм синергії традиційних і цифрових художніх практик в українському образотворчому мистецтві;
- систематизовано та проаналізовано значний масив творів українських митців кінця XX – початку XXI століття, що репрезентують різні типи синергії традиційного та цифрового;
- виявлено національну специфіку української моделі синергії традиційних і цифрових художніх практик;
- положення щодо генези, хронологічних меж та періодизації становлення цифрового мистецтва в Україні;
- понятійно-категоріальний апарат дослідження цифрового мистецтва шляхом уточнення змісту понять «цифрове мистецтво», «традиційні художні практики» та «цифрові художні практики»;
- особливості трансформації художніх практик під впливом цифрових технологій у контексті українського цифрового мистецтва;
- специфіку змін естетичних критеріїв, моделей рецепції та ролі глядача у цифрову епоху;
- відмінні риси художніх практик українських і зарубіжних митців з метою порівняльного аналізу характеру синергії традиційних і цифрових художніх практик.

Здобувач має 10 наукових публікацій за темою дисертації, з них 3 опубліковані в наукових виданнях категорії «Б»:

1. Капустін П.Р. Цифрове мистецтво та його вплив на традиційне мистецтво початку XXI століття. *Український мистецтвознавчий дискурс*. 2024. № 2. С. 61–65.
2. Капустін П.Р. Особливості використання цифрових графічних редакторів традиційними художниками. *Актуальні питання гуманітарних наук.* 2024. № 79 . С. 164–166.
3. Капустін П.Р. Штучний інтелект та генеративне мистецтво: синтез технологій і творчості. *Український мистецтвознавчий дискурс.* 2025. Вип. 1. С. 104–109.

У дискусії взяли участь голова разової спеціалізованої вченої ради Тетяна ПАВЛОВА, рецензенти – Марія КОВАЛЬОВА, Марина ТОКАР, опоненти – Наталія КОЛЄСНИК, Іван НЕБЕСНИК, та висловили зауваження

рекомендаційного характеру.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,

«Проти» 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує

Пилипу КАПУСТІНУ

ступінь доктора філософії з галузі знань 02 «Культура і мистецтво» за спеціальністю 023 «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої вченої ради _____ (підпис) Тетяна ПАВЛОВА

М.П.